

Detall d'una finestra de llinda plana.

en més d'una ocasió. En la majoria dels casos, però, no es tracta dels habitants de la casa que aquí estudiem, sinó de persones que probablement mantenien algun parentiu més o menys llunyà amb can Roquesalbes. Acostumen a ser treballadors de la terra o *bracers*, com s'anomenaven als petits propietaris que compaginaven el conreu de les seves escasses terres amb el treball a jornal a les propietats d'altres persones.

La primera notícia relacionada amb can Roquesalbes fa referència a l'any 1795, quan Nicolau Moragues i Roquesalbes, jove pagès de Santa Eulàlia, es va casar amb Arcàngela Busquets, natural de l'Ametlla, filla de Miquel Busquets, que era masover d'aquell poble. Els pares del nuvi eren en Pere Moragues, pagès, i la Margarida Roquesalbes, pubilla de can Roquesalbes. Cal esmentar que uns anys després, en Nicolau va canviar l'ordre dels seus cognoms, i en lloc de fer-se dir Nicolau Moragues, s'anomenà Nicolau Roquesalbes, mantenint el nom de la casa. Aquest fet era molt freqüent fins al segle XIX. Habitualment, el nom de la casa tenia més importància que el nom del pare, en el cas que aquest no hi fos nascut. Fins i tot, en algunes ocasions, els testaments dels propietaris de grans masies establien una clàusula per la qual els seus hereus havien de mantenir el cognom de la casa. Aquesta pràctica també es va donar a can Roquesalbes. Tant sols quatre mesos més tard, l'abril de 1796, la germana d'en Nicolau, anomenada Teresa, es va casar amb en Joan Moret de Dalt, *comparet* de l'Ametlla. Un *comparet* era un petit propietari o un fradistern que tenia alguna renda per a ajudar el seu treball. En Joan era veí de la seva muller Teresa, ja que can Moret de Dalt es trobava no gaire lluny de la can Roquesalbes.